

§ 5. 1. Prezes właściwego sądu wojskowego przyznaje ławnikom sądu powszechnego należności z tytułu wykonywania czynności w sądzie wojskowym — w wysokości i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Od decyzji prezesa wojskowego sądu garnizonowego dotyczącej przyznania należności, o których mowa w ust. 1, przysługuje ławnikowi odwołanie do pre-

zesa wojskowego sądu okręgowego, a gdy decyzję w pierwszej instancji podejmował prezes wojskowego sądu okręgowego — do Ministra Sprawiedliwości.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

705

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 sierpnia 1998 r.

w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym.

Na podstawie art. 618 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym oblicza się według faktycznie poniesionych kosztów, chyba że przepisy rozporządzenia ustalają ich wysokość w postaci ryczałtu lub stawki urzędowej.

2. Jeżeli przepisy szczególne ustalają wysokość innych wydatków w postaci ryczałtu lub stawki urzędowej albo ustalają dla tych wydatków inne zasady ich obliczania, stosuje się te przepisy.

§ 2. Ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism wynosi w postępowaniu przygotowawczym oraz w każdej instancji w postępowaniu sądowym po 6,00 zł, a jeżeli w sprawie występuje więcej niż jeden oskarżony — po 4,00 zł od każdego z nich.

§ 3. Ryczałt za sprowadzenie i przewóz jednej osoby na żądanie sądu lub organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze wynosi:

- 1) w granicach jednej miejscowości:
 - a) za konwój zwyczajny — 2,50 zł,
 - b) za konwój wzmocniony — 4,00 zł,
- 2) z jednej miejscowości do drugiej:

Strefa konwoju	Konwój zwyczajny	Konwój wzmocniony
1	2	3
do 25 km	5,62 zł	8,00 zł
do 50 km	7,25 zł	12,00 zł
do 75 km	9,62 zł	14,50 zł
do 100 km	12,87 zł	20,00 zł
do 150 km	17,62 zł	28,00 zł
do 200 km	25,62 zł	38,50 zł
do 250 km	30,50 zł	44,87 zł
do 300 km	35,25 zł	51,25 zł
do 350 km	37,62 zł	55,25 zł
do 400 km	45,62 zł	68,00 zł
do 450 km	50,50 zł	73,62 zł
do 500 km	54,00 zł	76,87 zł
do 600 km	63,00 zł	85,62 zł
do 700 km	70,00 zł	94,50 zł
do 800 km	84,00 zł	106,00 zł
do 900 km	91,00 zł	117,00 zł
do 1 000 km i powyżej	97,00 zł	125,62 zł

§ 4. 1. Ryczałt, o którym mowa w § 3, obejmuje również koszty przejazdu konwojentów w obie strony.

2. Ryczałt za konwój wzmocniony stosuje się, jeżeli na jednego konwojowanego przypada więcej niż jeden konwojent.

3. Ryczałt, o którym mowa w § 3 pkt 2, zmniejsza się o 1/3 w razie konwojowania osoby tylko w jedną stronę.

§ 5. 1. Ryczałt za przechowanie przedmiotów zajętych w postępowaniu karnym i złożonych w składnicy organów prowadzących postępowanie wynosi 4,00 zł. Ryczałt ten pobiera się tylko jeden raz w toku całego postępowania.

2. Jeżeli przechowanie obejmuje przedmioty zajęte u więcej niż jednego oskarżonego, pobiera się od każdego z oskarżonych ryczałt, o którym mowa w ust. 1, zmniejszony o połowę.

§ 6. 1. W postępowaniu mediacyjnym w zakresie doręczenia wezwań i innych pism stosuje się odpowiednio § 2.

2. Ryczałt dla instytucji lub osoby przeprowadzającej postępowanie mediacyjne, za przeprowadzenie tego postępowania wynosi 100,00 zł.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 2, przyznaje sąd lub prokurator, który skierował sprawę do postępowania mediacyjnego.

§ 7. Ryczałt dla osoby przybranej do osoby okazywanej, podczas okazania przeprowadzonego na podstawie art. 173 § 1—3 Kodeksu postępowania karnego, za jednorazowy udział w okazaniu wynosi 10,00 zł.

§ 8. Wydatki za badania lekarskie oskarżonego, przeprowadzone na podstawie art. 74 § 2 i 3 Kodeksu postępowania karnego, oblicza się według stawek ustalonych dla osób nie uprawnionych do bezpłatnych świadczeń zdrowotnych udzielanych przez zakłady opieki zdrowotnej.

§ 9. Wydatki związane z przejazdem sędziów i innych osób z powodu czynności postępowania oblicza się według przepisów w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Obrony Narodowej z dnia 13 grudnia 1996 r. w sprawie obliczania wydatków w postępowaniu karnym (Dz. U. Nr 149, poz. 709).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

706

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 sierpnia 1998 r.

w sprawie warunków i trybu usprawiedliwienia niestawiennictwa oskarżonych, świadków i innych uczestników procesu karnego z powodu choroby.

Na podstawie art. 117 § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i tryb usprawiedliwienia niestawiennictwa na wezwanie lub zawiadomienie w postępowaniu karnym, z powodu choroby, oskarżonych, świadków i innych uczestników procesu karnego, których obecność była obowiązkowa lub którzy wnosili o dopuszczenie do czynności, będąc uprawnionymi do wzięcia w niej udziału.

§ 2. 1. Organ prowadzący postępowanie karne usprawiedliwia niestawiennictwo uczestników tego postępowania z powodu choroby, po przedłożeniu przez nich zaświadczenia wystawionego przez:

1) lekarza publicznego zakładu opieki zdrowotnej wyznaczonego przez kierownika zakładu opieki zdrowotnej, sprawującego taką opiekę w miejscu zamieszkania lub pobytu uczestnika procesu — z zastrzeżeniem ust. 3,

2) ordynatora oddziału szpitala, w którym osoba wezwana lub zawiadomiona przebywa na leczeniu,

3) lekarza udzielającego świadczeń zdrowotnych w zakładzie opiekuńczo-lecznicznym, zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym, sanatorium, prewentorium, innym nie wymienionym z nazwy zakładzie przeznaczonym dla osób, których stan zdrowia wymaga udzielania całodobowych lub całodziennych świadczeń zdrowotnych w odpowiednim stałym pomieszczeniu, w których uczestnik przebywa na leczeniu.

2. Niestawiennictwo z powodu choroby uczestników procesu karnego, będących żołnierzami w czynnej służbie wojskowej albo innymi osobami uprawnionymi do korzystania ze świadczeń zdrowotnych udzielanych przez zakłady opieki zdrowotnej tworzone i utrzymywane przez Ministrów Obrony Narodowej lub Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Przedsiębiorstwo Państwowe „Polskie Koleje Państwowe”, usprawiedliwia się również po przedłożeniu przez nich